

باب شصت و ششم - لوح مبارک در باره شیرینی و تلخی مقام انسان

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۲، صفحه ۸۲ - ۸۳

باب شصت و ششم - لوح مبارک در باره شیرینی و تلخی مقام انسان

در لوح آقا علی بن استاد حسین خیاط طهرانی ساکن خراسان میفرمایند قوله العزیز:

"و اما سؤالی که نموده بودید بدان شیرینی و تلخی در سایر کائنات عرضی از اعراض است آنچه بترکیب عنصری مطابق مذاق آید شیرین تصور گردد و آنچه مخالف تلخ مینماید هر دو عرضی از اعراض است نه اختلاف در جوهر ولی در انسان دو مقام موجود نورانی و ظلمانی الهی و طبیعی رحمانی و شیطانی زیرا خط فاصل بین نور و ظلمت است و در دایره وجود در حضيض ادنی واقع که نهایت نزول است ولی بدایت صعود است لهذا حائز الجهتين است نور و ظلمت و ضلالت و هدایت تا کدام غلبه نماید اگر عقل غلبه کند نورانیست و از اعلی علّین و اگر نفس غلبه کند و طبیعت مسلط گردد ظلمانیست و از اسفل سجّین زیرا قوه ملکوتی و قوه طبیعی حیوانی در انسان در جنگند تا کدام مظفر گردد و علیک البهاء الابهی عبدالبهاء عباس" انتی

ORIGINAL